

ХАБРЕНКО Олександр Анатолійович (1963–2016)

Випускник
історичного факультету (1989)
Директор
Дніпрорудненського індустріального
технікуму (1999–2016)

Народився 5 листопада 1963 р. в с. Степанівка Перша Приазовського району Запорізької області в сім'ї Анатолія Кириловича (завідувач гаража) та Катерини Олексіївни (працівник пошти) Хабренків.

О. А. Хабренко мріяв стати студентом історичного факультету Запорізького державного педагогічного інституту. Саме тому в 1983 р. він переїхав до м. Запоріжжя, де влаштувався фрезерувальником на Запорізький завод «Радіоприлад», а вечорами навчався на підготовчих курсах в інституті. В 1984 р. юнак вступив на омріяний факультет до Запорізького державного педагогічного інституту, який закінчив у 1989 р. вже у статусі Запорізького державного університету. Найкращими викладачами були: професори К. Г. Федоров («Теорія держави і права»), Ф. Г. Турченко («Історія СРСР»), І. М. Бірюльов (декан факультету), В. М. Ханін («Етнографія»). Улюблена гра на лекціях – буріме (літературна гра, яка полягає у складанні віршів, частіше жартівливих, на задані рими).

Після закінчення вищого навчального закладу Олександр Анатолійович працював учителем історії в школах м. Дніпрорудного. В 1999 р. колективом Дніпрорудненського індустріального технікуму був обраний на посаду директора. Найперше свою роботу він почав із оновлення та осучаснення технічних засобів навчання. Було придбано обладнання для сучасного комп'ютерного класу, і 2000–2001 н. р. відзначався осучасненням комп'ютерного класу. Відтоді виконувалася активна підготовча робота з відкриття спеціальності «Економіка підприємства» та заочного відділення. Заочне відділення було створено в 2004 р. Другий сучасний комп'ютерний клас обладнано в 2007 р.

Мав відмінні організаторські здібності. Використовуючи досвід і знання педагогіки та психології, застосовував власний підхід до кожного студента та працівника – педагогічного, допоміжного чи технічного. Різноманітні ситуації, що траплялися в колективі, вирішував оперативно і справедливо. Належну увагу приділяв технічному і санітарному стану приміщень навчального закладу. Завдяки його керівництву було збережено діючий полігон з робочими шахтарськими пристроями та машинами. Він був комунікабельним, чуйним, уважним до підлеглих, мав хороше почуття гумору.

Велике значення надавав удосконаленню навчального процесу, піклуючись про впровадження нових педагогічних технологій, наголошував на необхідності активного

проведення виховної роботи серед студентів. Тісно взаємодіяв із органами студентського самоврядування – старостами, студентською радою гуртожитку, профспілковим комітетом. Навчальну та виховну роботу розглядав як дві нерозривні складові гармонійного розвитку молоді людини, спеціаліста – майстра своєї справи.

За час керування О. А. Хабренка технікумом відчутно активізувалася спортивно-масова робота. Запрацювали нові спортивні секції. Спортсмени технікуму брали участь в районних, обласних і республіканських змаганнях, часто ставали їх переможцями. Крім того, в межах навчального закладу постійно проводилися олімпіади та змагання.

Розвиток творчих здібностей студентів Олександр Анатолійович вважав одним із пріоритетних напрямів педагогічної роботи. В технікумі постійно проводилися святкові заходи, тематичні вечори, концерти, КВК, музичні вечори, огляди художньої самодіяльності, молодіжні дискотеки, зустрічі з творчими колективами обласної філармонії, обласного музично-драматичного театру. Студенти часто відвідували концертні зали та музеї, мандрували цікавими місцями України.

Самовіддана праця директора була відзначена органами місцевого самоврядування, а також обласними та республіканськими керівними органами. Неодноразово нагороджувався грамотами міської ради, райдержадміністрації, обласного управління освітою та Міністерства освіти і науки України.

Пішов із життя 7 вересня 2016 р. діючим директором Дніпрорудненського індустріального технікуму.

Головним захопленням у своєму житті Олександр Анатолійович вважав історію, із якою безпосередньо пов'язаний увесь його освітній та професійний шлях. Він займався вивченням історії військового мундира і озброєння різних країн світу.

Був щасливим сім'янином. Дружина, Олена Михайлівна, закінчила математичний факультет Запорізького державного університету, працює вчителем інформатики у школі. Син Денис є випускником математичного факультету Запорізького національного університету, викладає інформаційні дисципліни в Запорізькому коледжі радіоелектроніки. Дочка Єлизавета – студентка факультету журналістики Запорізького національного університету.

Життєве кредо: «Чоловіка мають прикрашати три речі: порядність, характер і вчинки, а не дешеві «понти», завищена самооцінка та довгий язик».